Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

21. července 2016 *

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 76 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec — Obrazová ochranná známka — Námitky majitele starší ochranné známky — Důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky — Zohlednění důkazu předloženého opožděně provedené odvolacím senátem — Zamítnutí námitek odvolacím senátem“

Ve věci C-597/14 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 22. prosince 2014,

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupený S. Palmero Cabezas a A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněnci,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Xavier Grau Ferrer, s bydlištěm v Caldes de Montbui (Španělsko),

žalobce v prvním stupni,

Juan Cándido Rubio Ferrer,

Alberto Rubio Ferrer,

s bydlištěm v Xeraco (Španělsko),

vedlejší účastníci řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, S. Rodin (zpravodaj) a E. Regan, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. října 2015,

* Jednací jazyk: španělština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. ledna 2016,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 24. října 2014, Grau Ferrer v. OHIM – Rubio Ferrer (Bugui va) (T-543/12, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2014:911), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. října 2012 (spojené věci R 274/2011-4 a R 520/2011-4), týkající se námitkového řízení mezi Xavierem Grau Ferrerem na straně jedné a Juanem Cándido Rubio Ferrerem, jakož i Albertem Rubio Ferrerem na straně druhé (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 207/2009

2 Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) bylo kodifikováno nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

3 Článek 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Užívání ochranné známky Evropské unie“, stanoví:

„Pokud do pěti let od zápisu nezačal majitel ochrannou známku Evropské unie řádně v Unii užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo na nepřetržitou dobu pěti let přerušeno, podléhá ochranná známka Evropské unie sankcím podle tohoto nařízení, ledaže pro neužívání existují řádné důvody.

Za užívání ve smyslu prvního pododstavce se považuje rovněž:

a) užívání ochranné známky Evropské unie v podobě, která se liší od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, prvky nezhoršujícími rozlišovací způsobilost ochranné známky;

[...]“

4 Článek 41 odst. 3 tohoto nařízení, který upravuje podání námitek proti zápisu ochranné známky Evropské unie, stanoví:

„Námitky musejí být podány písemně a musí být odůvodněny. [...] Ve lhůtě stanovené úřadem může ten, kdo podal námitky, předložit na jejich podporu skutečnosti, důkazy a vyjádření.“

5 Článek 76 odst. 2 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zkoumání skutečností úřadem z úřední moci“, stanoví:

„Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.“

Prováděcí nařízení

6 Pravidlo 15 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1041/2005 ze dne 29. června 2005 (Úř. věst. 2005, L 172, s. 4) (dále jen „prováděcí nařízení“), nadepsané „Sdělení o námitce [Námitkové řízení]“, stanoví:

„Sdělení o námitce musí obsahovat:

[...]

b) jasnou identifikaci starší známky nebo staršího práva, na kterém jsou námitky založeny, konkrétně:
   i) jsou-li námitky podány na základě starší známky ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení [č. 40/94, jehož znění je totožné se zněním čl. 8 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 207/2009] nebo na základě čl. 8 odst. 3 nařízení [č. 40/94, jehož znění je totožné se zněním čl. 8 odst. 3 nařízení č. 207/2009], údaj o spisovém čísle nebo čísle zápisu starší známky, údaj o tom, zda je starší známka zapsanou ochrannou známkou nebo jde o podanou přihlášku, a údaj o tom, ve kterém členském státě či pro který členský stát, případně včetně území Beneluxu, je starší známka chráněna, popř. údaj o tom, že jde o ochrannou známku Evropské unie,

[...]

e) vyobrazení zapsané nebo podané starší známky; je-li starší známka barevná, musí být barevné i vyobrazení;

[...]“

7 Pravidlo 19 prováděcího nařízení, nadepsané „Odůvodnění [Skutečnosti, důkazy a argumenty na podporu] námitek“, stanoví:

„1. Úřad poskytne osobě, která námitky podala, příležitost uvést skutečnosti, důkazy a argumenty na podporu svých námitek nebo na doplnění jakýchkoliv skutečností, důkazů a argumentů, které již byly předloženy podle pravidla 15 odst. 3, ve lhůtě, kterou stanoví a která bude činit alespoň dva měsíce ode dne, kdy bude námitkové řízení považováno za zahájené v souladu s pravidlem 18 odst. 1.

2. Ve lhůtě uvedené v odstavci 1 předloží osoba, která námitky podala, i důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany své starší známky nebo staršího práva a důkazy o svém oprávnění podat námitky. Osoba, která námitky podala, předloží zejména tyto důkazy:

a) jsou-li námitky založeny na ochranné známce, která není ochrannou známkou Evropské unie, důkazy o jejím podání nebo zápisu, a to tak, že předloží:

[...]
   ii) je-li ochranná známka zapsána, kopii příslušného osvědčení o zápisu, a případně nejnovějšího osvědčení o obnově zápisu, které prokazuje, že ochranná známka je chráněna i po lhůtě uvedené v odstavci 1 a jakémkoliv jejím prodloužení, nebo rovnocenné dokumenty vystavené orgánem, u něhož byla přihláška ochranné známky zapsána;

[...]“

8 Pravidlo 20 odst. 1 tohoto nařízení, nadepsané „Přezkoumání [průzkum] námitek“, stanoví:

„Neprokáže-li do uplynutí lhůty uvedené v pravidle 19 odst. 1 osoba, která námitky podala, existenci, platnost a rozsah ochrany své starší známky nebo staršího práva a své oprávnění k podání námitek, budou námitky zamítnuty jako neodůvodněné.“

9 Pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec uvedeného nařízení stanoví:

„Směřuje-li odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, omezí [odvolací] senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením v souladu s nařízením a těmito pravidly, pokud se senát nedomnívá, že by měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy podle čl. 74 odst. 2 nařízení [č. 40/94, jehož znění je totožné se zněním čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009].“

Skutečnosti předcházející sporu

10 Tribunál shrnul skutečnosti předcházející sporu následovně:

„1 Dne 23. října 2008 vedlejší účastníci, Juan Cándido Rubio Ferrer a Alberto Rubio Ferrer, podali u [EUIPO] přihlášku obrazové ochranné známky Evropské unie na základě nařízení [č. 40/94, kodifikovaného nařízením č. 207/2009].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení: [...]

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 31, 35 a 39 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků [...].

[...]

5 Dne 10. srpna 2009 [...] [X.] Grau Ferrer podal proti zápisu obrazové ochranné známky Evropské unie přihlášené pro výrobky a služby uvedené v bodě 3 výše na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 námitky.

6 Námitky byly založeny na následujících starších obrazových ochranných známkách:

— španělském zápisu č. 2600724 obrazového označení, jehož přihláška byla podána dne 8. června 2004 a které bylo zapsáno dne 22. listopadu 2004 pro všechny výrobky třídy 31:

[...]

— zápisu Evropské unie č. 2087534 níže uvedeného obrazového označení, jehož přihláška byla podána dne 14. února 2001 a které bylo zapsáno dne 14. června 2002 pro výrobky a služby v následujících třídách:

— třída 31: [...];

— třída 32: [...];

— třída 39: […].

[...]

8 Dne 21. prosince 2010 námitkové oddělení námitkám částečně vyhovělo. Jednak mělo za to, že [X. Grau Ferrer] ve lhůtě stanovené za tímto účelem nepředložil dokument obsahující vyobrazení starší španělské obrazové ochranné známky v podobě, ve které byla zapsána [...]. Námitkové oddělení tedy námitky založené na starší španělské obrazové ochranné známce zamítlo z důvodu, že ve stanovené lhůtě nebyla dostatečně podložena její existence a platnost. Dále pak námitkové oddělení námitkám založeným na starší ochranné známce Evropské unie vyhovělo [...]. Námitkové oddělení mělo totiž nejprve za to, že byl předložen důkaz o skutečném užívání starší ochranné známky Evropské unie [...].

9 Dne 10. února 2011 [X. Grau Ferrer] podal u EUIPO odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení (R 520/2011-4) a dne 14. února 2011 podali vedlejší účastníci [J. C. Rubio Ferrer a A. Rubio Ferrer] u EUIPO odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení (R 274/2011-4), a to na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

10 Rozhodnutím ze dne 11. října 2012 [...] čtvrtý odvolací senát EUIPO odvolání vyhověl ve věci R 274/2011-4 a odvolání zamítl ve věci R 520/2011-4. Odvolací senát v podstatě potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení, podle něhož důkaz o existenci starší španělské obrazové ochranné známky předložen nebyl. Dále pak měl odvolací senát za to, že předložené důkazy nejsou dostatečné k prokázání, že starší ochranná známka Evropské unie byla v průběhu relevantního období skutečně užívána v podobě, ve které byla zapsána, nebo v podobě nezhoršující rozlišovací způsobilost ochranné známky, pokud jde o některý z výrobků, pro které byla zapsána. Odvolací senát tedy rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 21. prosince 2010 zrušil a námitky zamítl v plném rozsahu.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. prosince 2012 (věc T-543/12) podal X. Grau Ferrer žalobu domáhající se zrušení sporného rozhodnutí.

12 Na podporu své žaloby X. Grau Ferrer uplatnil tři důvody, vycházející zaprvé z porušení článku 75 a čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 a pravidla 50 prováděcího nařízení, zadruhé ze skutečného užívání starší obrazové ochranné známky Evropské unie č. 2087534, kterou X. Grau Ferrer nechal zapsat dne 14. června 2002 (dále jen „starší ochranná známka“) a zatřetí z nebezpečí záměny mezi starší ochrannou známkou, jakož i starší španělskou obrazovou ochrannou známkou na straně jedné a obrazovou ochrannou známkou Evropské unie, o jejíž zápis požádali J. C. Rubio Ferrer a A. Rubio Ferrer, na straně druhé.

13 Tribunál žalobě na neplatnost vyhověl, přičemž v bodě 48 napadeného rozsudku uvedl, že odvolací senát EUIPO nevykonal svou posuzovací pravomoc a neodůvodnil, proč odmítl zohlednit starší španělskou ochrannou známku, a v bodech 86 a 87 napadeného rozsudku uvedl, že dokumenty předložené u odvolacího senátu obsahují označení, které se od starší ochranné známky liší pouze zanedbatelnými prvky, takže z nich vyplývá skutečné užívání starší ochranné známky.

14 Tribunál shledal, že zbývající důvody uplatněné X. Grau Ferrerem jsou irelevantní či neopodstatněné.

15 Tribunál tudíž sporné rozhodnutí zrušil.

Návrhová žádání účastníků řízení

16 Svým kasačním opravným prostředkem EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek a sám rozhodl o meritu věci nebo vrátil věc Tribunálu a

— uložil X. Grau Ferrerovi náhradu nákladů řízení.

17 Žádný z dalších účastníků řízení nepředložil u Soudního dvora vyjádření.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

18 EUIPO na podporu kasačního opravného prostředku vznáší tři důvody, vycházející z porušení čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce prováděcího nařízení a čl. 15 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) nařízení č. 207/2009.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

19 EUIPO svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku, který je třeba přezkoumat na prvním místě, v podstatě uvádí, že se Tribunál v bodech 45 až 48 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že odvolací senát má posuzovací pravomoc vyplývající z pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce prováděcího nařízení a z čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 „nezávisle i na doplňkovosti, či nikoli“ opožděně předloženého důkazu, a tudíž i s ohledem na „další“ důkazy.

20 Tribunál v bodě 45 napadeného rozsudku zdůraznil, že judikatura Soudního dvora týkající se posuzovací pravomoci odvolacího senátu a odůvodnění zohlednění důkazů předložených opožděně nerozlišuje mezi dalšími důkazy a doplňkovými důkazy, a v bodě 46 tohoto rozsudku odmítl argument, podle něhož odvolací senát není oprávněn zohlednit důkazy předložené X. Grau Ferrerem, jelikož tyto důkazy jsou nové.

21 Tribunál měl v bodě 48 napadeného rozsudku v podstatě za to, že odvolací senát má posuzovací pravomoc a povinnost odůvodnit své zamítnutí, aniž by rozlišil mezi „dalšími“ důkazy a „doplňkovými“ důkazy.

22 EUIPO uvádí, že tato posuzovací pravomoc a tato povinnost uvést odůvodnění se netýkají dalších důkazů. EUIPO na podporu tohoto argumentu uvádí rozdíly mezi jednotlivými jazykovými verzemi rozsudků ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM (C-120/12 P, EU:C:2013:638), ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM (C-121/12 P, EU:C:2013:639) a ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM (C-122/12 P, EU:C:2013:628). Podle EUIPO se na základě čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009 a pravidla 20 odst. 1 prováděcího nařízení v případě, že nejsou předloženy dostatečné důkazy u námitkového oddělení, námitky zamítnou, aniž je přezkoumáno jejich meritum. Je proto nemožné znovuotevřít možnost podat námitky na úrovni odvolacího senátu.

23 Pokud jde o znění pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce prováděcího nařízení, je třeba poznamenat, že se znění tohoto ustanovení ve francouzském jazyce liší od znění ve španělském, německém a anglickém jazyce v jednom podstatném prvku. Zatímco posledně uvedená znění stanoví, že odvolací senát může zohlednit pouze další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy, znění ve francouzském jazyce kvalifikuje tyto skutečnosti a důkazy jako „nové nebo dodatečné“.

24 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být ustanovení unijního práva vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech jazycích Unie. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, bod 48, a ze dne 9. dubna 2014, GSV, C-74/13, EU:C:2014:243, bod 27).

25 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, který představuje právní základ pravidla 50 prováděcího nařízení, stanoví, že Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.

26 Soudní dvůr rozhodl, že není-li ve lhůtě stanovené Úřadem předložen žádný důkaz o užívání dotyčné ochranné známky, musí Úřad námitky zamítnout i bez návrhu. Naproti tomu pokud byly důkazy předloženy ve lhůtě stanovené Úřadem, je předložení dodatečných důkazů nadále možné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2013, New Yorker SHK Jeans v. OHIM, C-621/11 P, EU:C:2013:484, body 28 a 30).

27 Jak generální advokát uvedl v bodech 55 a 57 svého stanoviska, je třeba uplatnit tentýž výklad čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, pokud jde o důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany ochranné známky, neboť uvedené ustanovení obsahuje pravidlo, které má horizontální roli v systému tohoto nařízení, jelikož se použije nezávisle na povaze dotčeného řízení. Z toho vyplývá, že pravidlo 50 prováděcího nařízení nelze vykládat v tom smyslu, že rozšiřuje posuzovací pravomoci odvolacích senátů i na nové důkazy.

28 Je nutno konstatovat, že se Tribunál dopustil v článcích 45, 46 a 48 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, když prohlásil, že odvolací senát nevykonal posuzovací pravomoc, kterou má za účelem rozhodnutí, zda je třeba nové důkazy zohlednit, či nikoliv.

29 Je však třeba připomenout, že z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že jestliže při odůvodnění rozsudku Tribunálu došlo k porušení unijního práva, ale jeví se, že je jeho výrok opodstatněný na základě jiných právních důvodů, musí být kasační opravný prostředek zamítnut (viz zejména rozsudky ze dne 15. prosince 1994, Finsider v. Komise, C-320/92 P, EU:C:1994:414, bod 37; ze dne 16. prosince 1999, CES/E, C-150/98 P, EU:C:1999:616, bod 17, a ze dne 13. července 2000, Salzgitter v. Komise, C-210/98 P, EU:C:2000:397, bod 58).

30 Tak je tomu v projednávané věci. Tribunál totiž nepoužil pouze dotčený důvod, ale vycházel rovněž ze skutečnosti, že odvolací senát předmětný důkaz odmítl, aniž přezkoumal, zda může být považován za „doplňkový“. Odvolací senát přitom tím, že tento přezkum neprovedl, skutečně porušil čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, jak konstatoval Tribunál.

31 Za těchto podmínek je tedy třeba vzhledem k tomu, že ostatní důvody uplatněné EUIPO na podporu jeho kasačního opravného prostředku proto nemohou způsobit zrušení napadeného rozsudku, kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

32 Podle článku 137 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 2, se o nákladech řízení rozhoduje v rozsudku, jímž se končí řízení. Vzhledem k tomu, že žádný z dalších účastníků řízení nepředložil u Soudního dvora vyjádření, je důvodné rozhodnout, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.